

TÜRKİYENİN TEMEL EKONOMİK SORUNU YOKSULLUK

2002-2009

Akademik Hizmet Örnek Sunumu

YÖNETİCİ ÖZETİ

Günümüzde küresel kapsamda olduğu gibi ülkemizde de önemli bir sorun olarak karşımıza çıkan yoksulluk; bir kişinin veya topluluğun, asgari bir yaşam standardı için finansal kaynaklardan ve temellerden yoksun olduğu bir durum olarak açıklanabilir. Bu bağlamda günümüzde gelişmekte olan ve gelişmiş ülkelerin hayat standartlarını yakalama arzusunun gerçekleşebilmesi için, öncelikle ekonomik gelişmenin nimetlerinin toplumsal sınıflar ve bireyler arasında adil paylaşılması gerekmektedir. Bir ülkede bu paylaşımın ne kadar adil olduğunu ortaya koyan en önemli göstergeler; gelir dağılımı ve yoksulluk verileri olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu kapsamda bu sunumda 2002-2009 yılları arasında Türkiye’de yoksulluğun açıklandığı veri grafikleri verilmiş ve yoksullukla ilgili durum analizi yaparak; yoksulluğun tanımı, nedenleri, türleri açıklanmıştır.

YOKSULLUK NEDİR?

Yoksul yeterli düzeyde geliri olmayan kişilere denmektedir. İnsanın fiziki hayatını sürdürebilmesi için gıda ihtiyacının yanında, giyinme, barınma, eğitim, sağlık olanaklarından yararlanma ve sosyo-kültür ihtiyaçları da bulunmaktadır. Yoksulluk genel olarak beşeri ihtiyaçlarla ilgilidir.

Beşeri ihtiyaçlar maddi ihtiyaçlar ve manevi ihtiyaçlar olarak ikiye ayrılır.

1. Manevi ihtiyaçlar kişinin sevgi, kimlik, yaratıcılık, özgürlük gibi ihtiyaçlarına denir.

2. Maddi ihtiyaçlar, bireyin hayatını sürdürebilmesi için gereksinim duyduğu yiyecek, barınma, giyinme gibi temel fiziki ihtiyaçlarını karşılayacak kazanca sahip olmamasıdır.

Yoksulluk sadece az gelişmiş ülkelerin veya gelişmekte olan ülkelerin sorunu değil aynı zamanda gelişmiş ülkelerin de sorunu haline gelmiştir. Yoksulluk çok boyutlu bir kavram olduğundan yoksulluk kavramını tanımlamak oldukça zordur.

Fakat yoksulluk göstergelerini şöyle sıralayabilir:

01

- Gelir ve tüketim seviyesi

02

- Sosyal göstergeler

03

- Gittikçe artan risklerle karşılaşma olasılığı

Diğer bir ifadeyle yoksulluk, bireyin yeterli gelir elde edememesinden dolayı temel ihtiyaçları olan mal ve hizmetlerden yararlanamaması durumudur.

Ayrıca yoksulluk bireyin elde ettiği gelirle giyim, yiyecek, barınma ve asgari düzeydeki temel ihtiyaçlarını karşılayamaması durumu olarak da tanımlanabilmektedir

Bir bireyin yoksul olup olmadığı genel olarak yaşam tarzına bakılarak anlaşılabılır. Düşük kalitede barınak, giyim, ulaşım araçları, yiyecek durumları bireyin yoksulluğunu ortaya koymaktadır. Aynı zamanda bireyin devletin sunduğu mal ve hizmetlere erişimi de bireyin yoksulluğunu ortaya koyan bir göstergedir. Bir toplumda bireyin mal ve hizmetlere erişimi kısıtlıysa birey yoksul olarak nitelendirilir. Ayrıca bireyin maddi olarak yeterli durumda olmaması da bireyin yoksul olduğunun en önemli kanıtlarından biridir.

Yoksulluğun çok yönlü bir yapısı bulunmaktadır. Bireylerin ne yiyip içtiklerine, eğitimlerine devam edip edemediklerine ve sağlık hizmetlerinden ne derece yararlanabildikleri gibi konularda belirleyici özellik gösterir.

Yoksulluk olgusu günümüzde birçok sorunu beraberinde getirmektedir. Yoksulluk olgusunun ekonomik boyutundan ziyade sosyal boyutu da vardır.

Yoksulluğun sosyal boyutunun en önemli göstergesi yoksulluğun sosyal dışlanmaya sebep olmasıdır. Yoksulluk sosyal dışlanmayla beraber birçok soruna neden olmaktadır.

Bu sorunlar çoğunlukla toplumda kayıt dışı ekonominin ve yeraltı ekonominin artması, alkol ve uyuşturucu bağımlılığın çoğalması, suç oranlarında artış, sosyal ahlak ve sosyal sorumluluk duygularının zayıflaması gibi sorunlardır. Toplumda yoksulluk sonucu ortaya çıkan bu sorunlar toplumun huzur ve refahını bozarak, aile düzenini ve birliğini bozmaktadır.

YOKSULLUK T  RLER   NELERD  R?

Yoksulluk anlamının toplumdan topluma değişmesi ve yoksulluğa olan bakış açısının değişmesi yoksulluğun farklı tanımlarını ortaya çıkarmıştır.

Mutlak Yoksulluk

Mutlak yoksulluk, bireylerin yaşamlarını idame ettirebilmeleri ve temel ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri için gereksinim duydukları asgari gelir düzeyidir.

Mutlak yoksulluk kavramının bir diğer tanımı ise, kişinin temel ihtiyaçlarını karşılayacak kadar bile gelire sahip olamamasıdır.

Görelî Yoksulluk

Görelî yoksulluk, bireyin daha iyi bir yaşam sürmesi için temel ihtiyaçlarını ve bununla birlikte sosyal ve kültürel gereksinimlerini de karşılayamaması durumudur.

Görelî yoksulluk kavramı, bireyin refah seviyesinin toplumun refah seviyesinden aşağısında kalması durumu olarak da açıklanabilir.

Nispi (Gelir) Yoksulluk

Nispi (Gelir) yoksulluk, bireyin hayatını devam ettirebilmesi, asgari düzeyde bir hayat standardına sahip olabilmesi ve temel ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için gerekli olan asgari gelir seviyesine sahip olamaması durumudur.

İnsani Yoksulluk

İnsani Gelişme Raporuna göre, bireyin insanca bir hayat sürdürebilmesi için temel gereksinimlerinin yanında sosyal, kültürel ve iktisadi imkanlara da sahip olamamasıdır.

Objektif-Subjektif Yoksulluk

Objektif yoksulluk kavramı, bireylerin yoksulluk sorunundan kurtulabilmesi için gerekli unsurların ve yoksulluğun ortaya çıkaran nedenlerin önceden belirlendiği değerlendirmelerdir.

Subjektif yoksulluk kavramında ise, bireylerin kendini yoksul olarak hissetmesi durumu söz konusudur.

Kırsal ve Kentsel Yoksulluk

Kırsal alan, ekonomisi tarıma dayalı, nüfusu az, hayat tarzlarının şekillenmesi geleneklere bağlı olan, daha çok doğal koşulların etkili olduğu, eğitim düzeyi düşük, sağlık ve sosyal hizmetlerin yetersiz olduğu alanlar olarak ifade edilmektedir

Kronik Yoksulluk

Bireylerin yoksulluğunun 5 yıldan uzun sürmesi ve bir daha yoksulluktan kurtulmalarının çok düşük olması veya yoksulluktan kurtulma imkanlarının hiç olmaması durumunu ifade eder.

Yapabilirlikten Yoksunluk

Yapabilirlikten yoksunluk yaklaşımı insanların elde ettikleri gelir ve yaptıkları harcamaları dikkate almaz daha çok insanların neler yapabildiğine ve ne olabildiklerine odaklanmaktadır.

YOKSULLUĞUN NEDENLERİ?

Yoksulluğun birden fazla sebebi bulunmaktadır. Bu sebepler genel olarak doğal afetler, savaş, iç çatışma ve terör olayları, kaynak dağılımındaki çarpıklıklar, ekonomik krizler, küresel sermaye hareketliliğindeki gelişmeler, sağlık koşullarının yetersizliği, eğitim imkanlarından mahrum kalmak, ekonomik gelişmeler, küresel 45 ihtiyaçların karşılanamaması, vasıfsız işgücü/emeğin yeterli düzeyde ve nitelikli olmaması gibi sebeplerdir.

Gelir Dağılımındaki Eşitsizlikler

Gelir eşitsizliği kavramı belli bir orandaki nüfusun milli gelirden almakta olduğu pay ile aynı orandaki farklı bir nüfusun milli gelirden aldığı payın aynı olmaması durumudur.

İşgücü Piyasasından Kaynaklanan Nedenler

İş gücü piyasası ile yoksulluk arasındaki ilişki, işgücüne katılamayanlar, çalışmalarına rağmen yoksul durumda olanlar ve işsizler olarak sınıflandırılmaktadır. İşsizlik ile yoksulluk arasındaki ilişki yoksulluğun durumuna göre değişmektedir.

Demografik Yapıdaki Değişim

Bir ülkede nüfusun hızlı bir şekilde artması, ülkeye göçlerin yaşanması ve hane halkında fertlerin sayısının artması ülkenin demografik yapısını etkileyerek kişi başına düşen gelir miktarını azaltmaktadır. Kişi başı gelir miktarının azalması da yoksulluğa sebep olan faktörlerin başında gelmektedir.

Enflasyon

Enflasyon durumunda sadece tek bir malın değil genel olarak bütün fiyatlarda bir artış gözlenir. Enflasyon sonucu sabit bir gelir elde eden bireylerin satın alma güçleri azalarak refah seviyeleri düşmekte bu da büyük oranda yoksulluk yaşanmasına sebep olmaktadır.

Ekonomik Krizler

Ülke, bölge veya küresel boyutta yaşanan ekonomik krizler, mal, hizmet veya üretim faktörlerinde miktarlarda veya fiyatlarda dalgalanmaların yaşanması durumu olarak ifade edilebilir. Ekonomik krizlerin üretim ve yatırımda azalma meydana getirmesi yoksulluğu tetikleyici özellikler göstermektedir.

Bireysel Nedenler

Yoksulluğun başlıca bireysel nedenleri eğitim ve cinsiyettir. Yoksulluğun nedenlerinden olan toplumsal cinsiyet kavramı, toplumda kadın ve erkeğe toplumun yüklediği anlamdır. Eğitimin hem bireysel hem de toplumsal gelişmeye katkısı oldukça fazladır. Bir ülkede gelir dağılımında dengenin sağlanması ve yoksullukla mücadele de eğitim çok önemli bir unsuru oluşturmaktadır.

Dış Etmenler

Şoklar, ayrımcılık ve yerleşim yerinin özellikleri de yoksulluğa neden olan dış etmenler arasında yer almaktadır

Şoklar

Şok olarak nitelendirilen olaylar genellikle ani olarak gelişen olumsuz olaylardır. Şoklar genellikle ekonomik faktörlerden kaynaklandığı gibi ailenin geçimini sağlayan babanın ani ölümü, boşanma, hastalık veya sakatlanmasından dolayı evin geçimini sağlayamayacak duruma gelmesi gibi nedenlerden de kaynaklanabilir.

Ayrımcılık

Bir toplumda bazı bireylerin ayrımcılık görmesi bu bireylerin yoksulluklarını daha kötü bir hale getirmektedir. Özellikle bazı bireylerin ırkından, milletinden veya cinsiyetinden dolayı toplumdan dışlanarak ayrımcılığa uğraması bireyi yoksulluğa sürükleyen en önemli sebeplerdendir.

Yerleşim Yeri

Ülke içinde bazı bölge veya yerleşim yoksulluk oranı fazla olabilmektedir. Bazı bölge veya yerleşim yerlerinde yoksulluk oranlarının fazla olmasının nedenleri genel olarak o bölgenin iklimsel özellikleri, doğal koşulları, konut ve iş imkanları, kamu hizmetlerinin kalitesi miktarı, alt yapı gibi unsurlar etkili olabilir.

Türkiye’de Yoksulluğun Boyutları

Yoksulluğun boyutları genel olarak Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) aracılığıyla ölçülmektedir. Yoksulluk Araştırması üzerine çalışmaları genel olarak 2002 yılında beri TÜİK yapmaktadır. TÜİK, mutlak, görelî yoksul, yoksulluk sınırı altında yaşayan ve yoksul olarak nitelendirilen birey sayılarını hesaplar.

Yoksul Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksul Oranları, Türkiye (2002-2009)

YÖNTEMLER	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
GIDA YOKSULLUĞU (AÇLIK)	1,35	1,29	1,29	0,87	0,74	0,48	0,54	0,48
YOKSULLUK (GIDA+GIDA DIŞI)	26,96	28,12	25,60	20,50	17,81	17,79	17,11	18,08
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 1 \$'IN ALTI	0,20	0,01	0,02	0,01	.	.	.	.
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 2.15 \$'IN ALTI	3,04	2,39	2,49	1,55	1,41	0,52	0,47	0,22
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 4.3 \$'IN ALTI	30,30	23,75	20,89	16,36	13,33	8,41	6,83	4,35
HARCAMA ESASLI GÖRELİ YOKSULLUK	14,74	15,51	14,18	16,16	14,50	14,70	15,06	15,12

Yoksul Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksul Oranları, Türkiye (2002-2009)

Ülkemizde 2002-2009 yılları arasındaki yoksulluk sınırı yöntemlerine göre fert yoksulluk oranları verilmiştir. Gıda yoksulluk oranı 2002 yılında 1,35 ile en yüksek düzeyde iken bu oran 2007 ve 2009 yıllarında 0,48 ile en düşük düzeye gelmiştir. Gıda ve gıda dışı yoksulluk oranları 2002 yılında 29,96 ile en yüksek seviyeye ulaşmış iken 2008 yılında 17,11 ile en düşük seviyeye gerilemiştir. Kişi başı harcaması günlük 1 doların altında olan kişi sayısı 2002 yılında 0,20 ile en yüksek seviyelerde iken 2005 ve 2003 yıllarında 0,01 ile en düşük seviyeye gelmiştir. 2006 yılından 2009 yılına kadar kişi başı harcaması 1 doların altına düşen kişi bulunmamaktadır.

Yoksul Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksul Oranları, Türkiye (2002-2009)

Kişi başı harcaması günlük 2,15 doların altında olan kişi oranı 2002 yılında 3,04 ile en yüksek seviye iken bu oran 2009 yılında 0,22 ile en düşük seviyeye kadar gerilemiştir. Kişi başı harcaması günlük 2,15 doların altında olan kişi oranı 2004 yılı hariç olmak üzere sürekli bir düşüş eğilimi göstermektedir. Kişi başı harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi sayısı 2002 yılında 30,30 ile en yüksek seviyeye ulaşmıştır. Bu oran 2009 yılında 4,35 ile en düşük seviyeye gelmiştir. Yine kişi başı harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi sayısı yıllara bakıldığında sürekli olarak bir düşüş eğiliminde olduğu görülmektedir. Harcama esaslı görelî yoksulluk oranı 2005 yılında 16,16 ile en yüksek seviyede iken bu oran 2004 yılında 14,18 oran ile en düşük seviyeye gelmiştir. Harcama esaslı görelî yoksulluk oranı yıllara göre sürekli bir dalgalanmaların yaşandığı görülmektedir.

Yoksulluk Sınırı Yöntemleri ne Göre Fert Yoksulluk Oranları, 2002-2009 (Kent)

YÖNTEMLER	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
GIDA YOKSULLUĞU (AÇLIK)	0,92	0,74	0,62	0,64	0,04	0,07	0,25	0,06
YOKSULLUK (GIDA+GIDA DIŞI)	21,95	22,30	16,57	12,83	9,31	10,36	9,38	8,86
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 1 \$'IN ALTI	0,03	0,01	0,01	.	.	.	.	.
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 2.15 \$'IN ALTI	2,37	1,54	1,23	0,97	0,24	0,09	0,19	0,04
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 4.3 \$'IN ALTI	24,62	18,31	13,51	10,05	6,13	4,40	3,07	0,96
HARCAMA ESASLI GÖRELİ YOKSULLUK	11,33	11,26	8,34	9,89	6,97	8,38	8,01	6,59

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksulluk Oranları, 2002-2009 (Kent)

Ülkemizde 2002-2009 yılları arasındaki kentlerdeki yoksulluk sınırı yöntemlerine göre fert yoksulluk oranları verilmiştir. Kentlerdeki yoksulluk sınırı yöntemlerine göre fert yoksulluk oranlarına bakıldığında, gıda yoksulluk oranı 2002 yılında 0,92 ile en yüksek seviyesine ulaşmış iken bu oran 2006 yılında 0,04 ile en düşük seviyeye ulaşmıştır. Yıllara bakıldığında gıda yoksulluk oranında bir dalgalanmalar yaşanmıştır. Gıda ve gıda dışı yoksulluk oranları 2003 yılında 22,30 ile en yüksek düzeyde iken, 2009 yılında 8,36 oran ile en düşük seviyeye gelmiştir.

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksulluk Oranları, 2002-2009 (Kent)

Kentlerde kişi başı harcaması günlük 1 doların altında olan kişi sayısı 2002 yılında 0,03 ile en yüksek seviyede iken 2003 ve 2004 yıllarında bu oran 0,01'e gerilemiştir. Diğer yıllarda ise kişi başı harcaması günlük 1 doların altında olan kişi sayısı bulunmamaktadır. Kişi başı harcaması günlük 2,15 doların altında olan kişi oranı 2002 yılında 2,37 ile en yüksek düzeydedir. Bu oran 2009 yılında 0,04 ile en düşük seviyeye gelmiştir. Kişi başı harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi sayısı 2002 yılında 24,62 ile en yüksek seviyededir. 2009 yılında bu oran 0,09 ile en düşük seviyeye gelmiştir. Kişi başı harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi sayısı sürekli olarak bir düşüş göstermiştir.

Yoksulluk Sınırı Yöntemleri ne Göre Fert Yoksulluk Oranları, 2002-2009 (Kır)

YÖNTEMLER	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
GIDA YOKSULLUĞU (AÇLIK)	2,01	2,15	2,36	1,24	1,91	1,41	1,18	1,42
YOKSULLUK (GIDA+GIDA DIŞI)	34,48	37,13	39,97	32,95	31,98	34,80	34,62	38,69
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 1 \$'IN ALTI	0,46	0,01	0,02	0,04	.	.	.	.
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 2.15 \$'IN ALTI	4,06	3,71	4,51	2,49	3,36	1,49	1,11	0,63
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 4.3 \$'IN ALTI	38,82	32,18	32,62	26,59	25,35	17,59	15,33	11,92
HARCAMA ESASLI GÖRELİ YOKSULLUK	19,86	22,08	23,48	26,35	27,06	29,16	31,00	34,20

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksulluk Oranları, 2002-2009 (Kır)

Ülkemizde 2002-2009 yılları arasındaki kırdaki yoksulluk sınırı yöntemlerine göre fert yoksulluk oranları verilmiştir. Kırdaki fert yoksulluk oranlarına bakıldığında gıda yoksulluğu oranının 2004 yılında 2,36 ile en yüksek düzeye ulaştığı 2008 yılında 1,18 ile en düşük seviyede olduğu görülmektedir. Gıda ve gıda dışı yoksulluk oranının en yüksek 2004 yılında 39,97 ile en yüksek düzeyde olduğu, bu oranın 2006 yılında 31,98 ile en düşük seviyeye gelmiştir. Kırdaki kişi başı harcaması günlük 1 doların altında olan kişi oranı 2002 yılında 0,46 ile en yüksek seviyeye yükseldiği 2003 yılında ise 0,03 ile en düşük seviyeye geldiği görülmektedir. Diğer yıllarda kişi başı harcaması 1 doların altına düşen kişi bulunmamaktadır.

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Fert Yoksulluk Oranları, 2002-2009 (Kır)

Kişi başı harcaması günlük 2,15 doların altında olan kişi oranı 4,06 ile en yüksek 2002 yılında iken, 2009 yılında en düşük 0,63'e düşmüştür. Kişi başı harcaması günlük 2,15 doların altında olan kişi oranı yıllara göre sürekli bir düşüş eğilimi göstermiştir. Kişi başı harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi oranı en yüksek 2002 yılında 38,82'e kadar yükselmiş iken, bu oran en düşük 2009 yılında 11,92 oranlarına kadar düşmüştür. Kişi başı harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi oranı da sürekli olarak bir düşüş eğilimindedir. Genel olarak bakıldığında kırdaki yoksulluk oranlarının kentteki yoksulluk oranına göre daha yüksek olduğu görülmektedir.

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Yoksul Fert Sayısı, Türkiye

YÖNTEMLER	Yoksul Fert Sayısı (Bn Kış)		
	2007	2008	2009
GIDA YOKSULLUĞU (AÇLIK)	328	374	339
YOKSULLUK (GIDA+ GIDA DIŞI)	12.261	11.933	12.751
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 1 \$'IN ALTI	.	.	.
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 2.15 \$'IN ALTI	356	330	159
KİŞİ BAŞI GÜNLÜK 4.3 \$'IN ALTI	5.796	4.759	3.066
HARCAMA ESASLI GÖRELİ YOKSULLUK	10.127	10.497	10.669

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Yoksul Fert Sayısı, Türkiye

Türkiye'deki yoksulluk sınırı yöntemlerine göre yoksul fert sayısı verilmiştir. En yüksek yoksul oranı 2008 yılında 374 bin kişinin açlık sınırında olduğu görülmektedir. 2007 yılında ise 328 bin kişinin açlık sınırında olduğu görülmektedir. 2009 yılında 12.751 kişinin yoksulluk içinde olduğu, ihtiyaçlarını karşılayamadığı ortaya çıkmıştır. Kişi başı harcaması günlük 1 doların altında olan kişi sayısı bulunmamaktadır.

Yoksulluk Sınırı Yöntemlerine Göre Yoksul Fert Sayısı, Türkiye

Kişi başi harcaması günlük 2,15 in altında olan kişi sayısı 2007 yılında 356 bin kişidir. Kişi başi harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi sayısı 2007 yılında 5.796 bin kişidir. Kişi başi harcaması günlük 2,1 doların altında olan kişi sayısına ve kişi başi harcaması günlük 4,3 doların altında olan kişi sayısına bakıldığında bütün yıllarda bir düşme eğilimi göstermektedir.

Hanehalkı büyüklüğüne göre yoksulluk sınırları, Türk ye

	Açlık sınırı (TL)				Yoksulluk sınırı (TL)			
Hanehalkı büyüklüğü	2006	2007	2008	2009	2006	2007	2008	2009
1	91	105	122	127	244	283	341	365
2	138	159	185	192	368	428	515	552
3	174	201	233	243	466	540	651	699
4	205	237	275	287	549	638	767	825
5	235	271	313	328	627	728	874	944
6	261	301	350	365	697	809	976	1.050
7	287	331	382	401	766	889	1.066	1.153
8	311	359	414	435	831	965	1.154	1.251
9	331	387	446	465	884	1.040	1.242	1.336
10	351	404	471	495	938	1.088	1.313	1.423

Hanehalkı Büyüklüğüne Göre Yoksulluk Sınırları, Türkiye

Türkiye’de hanehalkı büyüklüğüne göre yoksulluk sınırları 2006-2009 yılları arasındaki dağılımları verilmiştir. Bir kişilik hanehalkının açlık sınırının en yüksek olduğu yıl 2009 yılında 127TL iken en düşük 2006 yılında 91 TL olarak gözlenmiştir. Ülkemizde hanede yaşayan kişi sayısı arttıkça açlık sınırı da buna bağlı olarak artmaktadır.

Hanehalkı Büyüklüğüne Göre Yoksulluk Sınırları, Türkiye

Yıllara göre açlık sınırı sürekli olarak artış göstermiştir. 2006 yılında yoksulluk sınırı 244 TL iken bu rakam 2009 yılında 365TL olmuştur. Yoksulluk sınırı da aynı şekilde açlık sınırında olduğu gibi hanede yaşayan kişi sayısına bağlı olarak artmıştır. Hanede yaşayan kişi sayısı arttıkça yoksulluk sınırı da yükselmektedir. Yıllara bakıldığında 2006 yılından 2009 yılına kadar yoksulluk sınırı yükselmiştir.

Hanehalkı fertler n n Őtek durumuna ve çalıştığı sektöre göre yoksulluk oranları, Kent

	Fert Yoksulluk Oranı %							
Sektör	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Tarım	36,42	39,89	40,88	37,24	33,86	32,05	37,97	33,01
Sanayi	20,99	21,34	15,64	9,85	10,12	9,70	9,71	9,63
Hizmet	25,82	16,76	12,36	8,68	7,23	7,35	6,82	7,16

Hanehalkı Fertlerinin İstekli Durumuna ve Çalıştığı Sektöre Göre Yoksulluk Oranları, Kent

Türkiye’de kentlerdeki hanehalkı fertlerinin istekli durumuna ve çalıştığı sektöre göre yoksulluk oranları verilmiştir. Tarım sektöründe yoksulluk oranının en yüksek olduğu yıl % 40,88 ile 2004 yılında olmuştur. En düşük yoksulluk oranı ise 2009 yılında % 33,01’e kadar düşmüştür.

Hanehalkı Fertlerinin İstekli Durumuna ve Çalıştığı Sektöre Göre Yoksulluk Oranları, Kent

Sanayi sektöründe yoksulluk oranının en yüksek olduğu 2002 yılında % 20,99 iken, 2009 yılında en düşük % 9,63 olmuştur. Hizmet sektöründe yoksulluk oranının en yüksek olduğu yıl 2002 yılında % 25,82 iken, en düşük % 7,16 ile 2009 yılında olmuştur. Hizmet sektöründe yoksulluk oranı 2009 yılı hariç diğer yıllarda sürekli düşme eğilimi göstermiştir.

Yoksulluk kavramının bir sorun alanı olarak görülmesi ve mücadeleye çalışmalarının başlatılması 16.yüzyıldan beri devam etmektedir. Toplumda kimlerin yoksul olarak adlandırıldığı, yoksul kişilerin işlevlerinin, toplumdaki yerlerinin neresi olduğu konusu sürekli olarak tartışma konularını meşgul etmektedir

Bu noktada yoksul kesimlerin acıma duygusuyla baş başa kaldıkları ya da toplumun diğer bireyleri gibi eşit haklara sahip olan bir bireyi olarak kabul edilerek bu konuda politikaların ve önlemlerin geliştirildiği tartışmaları öne çıkmaktadır. Son dönemde yapılan politikalar yoksul kesimi toplumun bir parçası olarak görmekte, yoksulluğun kriterlerinin neler olduğu konusuna açıklık getirmeye çalışmaktadır.

KAYNAKÇA

- Aksan, G. (2012). Yoksulluk Ve Yoksulluk Kültürünün Toplumsal Görünümleri. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (27), 9–19.
- Bilen, M., & Çalışır, M. (2013). Türkiye’de Yoksulluk Tuzağının Politik Belirleyicileri. Akademik İncelemeler Dergisi, 8(1), 321–345.
- Çalışkan, Ş. (2010). Türkiye’de Gelir Eşitsizliği Ve Yoksulluk. In Journal Of Social Policy Conferences (No. 59, Pp. 89–132).
- Doğan, E. M., & Tatlı, H. (2014). İnsani Gelişme Ve Yoksulluk Bağlamında Türkiye’nin Dünyadaki Yeri. Atatürk Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Dergisi, 28(1), 99–124.
- Gündüz, A. Y. (2006). Türkiye’de Yoksullukla Mücadele Üzerine Bir İnceleme. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 5(15), 34–55.
- Gürses, D. (2007). Türkiye'de Yoksulluk Ve Yoksullukla Mücadele Politikaları. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10(17), 59–74.
- Kılıç, S. (2013). Çevre Sorunları Ve Yoksulluk. Uluslararası Alanya İşletme Fakültesi Dergisi, 5(1).
- Öztürk, M., & Çetin, B. I. (2009). Dünyada Ve Türkiye'de Yoksulluk Ve Kadınlar. Journal Of Yasar University, 4(16).
- Öztürk, Ş. (2008). Kırsal Yoksulluk Ve Neo–Liberal Ekonomi Politikaları. Journal Of International Social Research, 1(5).
- Sipahi, E. B. (2006). Yoksulluğun Küreselleşmesi Ve Kentsel Yoksulluk: Ekonomik Ve Sosyal Boyutlarıyla Konya Örneğinde Yoksulluk. Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 6(11), 172–189.
- Taş, H. Y., & Özcan, S. (2012, October). Türkiye’de Ve Dünya’da Yoksulluk Üzerine Bir Araştırma. In International Conference On Eurasian Economies (Vol. 423, P. 430).